

YEMENİCİOĞLU, Ender (4. Kyu)
İstanbul Teknik Üniversitesi Makina Fakültesi

HAYAT MÜCADELESİ

12 Ocak 2007

Aikido, belli temel şeyler sabit kalsa da -uyum,sevgi,barış, disiplin gibi- özünde herkes için farklı anlamlar ifade ediyor. Aynı yoldan yürünse de adımlar farklı atılabiliyor. Bu yüzden Aikido'nun benim için ne ifade ettiğini anlatmak, aslında kendi yolumu nasıl ve niye yürüdüğümü aktarmak anlamına geliyor.

Aikido'ya başlamam “spor olsun” diye olmuştu. Fakat içine girdikçe çok daha bütünlüklü bir disiplinin var olduğunu fark ettim. Aslında öğrendiğimiz şey bir savaş sanatıydı. Bir savaş sanatını öğrenmek hayatımda farklı bir sürece girmeme yardımcı oldu. Belki de sadece önceden gelen belli düşüncelerimi geliştirdi, onları bir sisteme içine soktu.

Bir savaş disiplinini öğreniyorum, çünkü hayattaki her şeyin bir mücadele olduğuna inanıyorum. İnsan var olmak için sürekli savaşmak zorunda; dersleriyle, ekonomik sıkıntılarla, sağlık problemleriyle, vs. ama tek değişmeyen şey çabalamak çabalamak...İnsanın özünde bir savaşçı var, en barışçıl halinde bile. Bunu şiddet yanlısı bir vahşi olmak anlamında değil; çevresini olduğu gibi kabul etmeyen, onu değiştirmeye uğraşan bir irade olmak, çok özel bir varlık olmak anlamında kullanıyorum. Bir şeyleri değiştirme çabası, daha iyiyi, daha güzeli kendimize ve etrafımıza sunma çabası, belki de özünde insanlara olan sevgimiz bizleri birer “savaşçı” yapıyor. O zaman aikido insanın hayatında çok özel bir anlam kazanıyor. Mücadele etmeyi öğrenmenin bir yolu aynı zamanda aikido.

Dojoya geldiğimizde, yaptığımız tekniklerin içinde hayata dair belli şeyler var. Mesela düşmeyi bilmek çok önemli, ama tepetaklak olmadan; düşüp de hacıyatmaz gibi doğrulanabilmek gerekiyor. Hayatta yaşadığım pek çok acının karşısında tökezlediğim, yanlış kararlar verdiğim olmuştur; ama gözlerimi öne dikip doğrulduktan sonra hepsi ceplerime koyduğum güzel birer deneyim olarak kalır.

Nefes almayı iyi bilmek, hareketleri kesilmeden yapabilmek için çok önemli. Tıpkı zaman alan bir problemle karşılaştığımda; mesela büyük bir proje ödevinde, takıldığım bir yer olsa bile boş vermeden sabırla devam edebilmenin, “uzun soluklu” davranabilmenin beni başarıya ulaştırması gibi.

Bir hareketi yaparken, ne yaptığımı bilmek, aynı zamanda uke'nin de neler yapabileceğini bilmek gerekiyor. Gereğinden sert yapılan bir hareket karşı tarafın canını yakabildiği gibi, fazla yumuşak yapılması da tekniği etkisiz kılabilir. Günlük hayatta da bir problemle karşılaştığımda, önce meseleyi anlamaya çalışırım. Bu problemin içeriği ne, neden kaynaklanıyor, nasıl çözülebilir? Sonra kendimi sorgularım; problemi çözmek için ne tür şeylere sahibim; eksikliklerim neler, varsa bu eksiklikleri nasıl tamamlarım diye. Bu soruların hepsine yanıt verdiğimde, hem kendimi hem belli bir düzeyde problemi bilmiş olurum. Bu da çözüme giden yolda büyük bir adımdır. Sun Tzu, “Savaş Sanatı”nda bu konu ile ilgili şöyle yazmış: “ Sonuçta; düşmanı ve kendinizi iyi biliyorsanız, yüzlerce savaşa bile girseniz sonuçtan emin olabilirsiniz. Kendiniz bilip düşmanı bilmiyorsanız, kazanacağınız her zafere karşın yenilgiyle de tanışabilirsiniz. Ne kendinizi ne de düşmanı bilmiyorsanız, sizin için gireceğiniz her savaşta yenilgi kaçınılmazdır.” Bu cümleleri “düşman” kelimesini atıp “sorun”, “problem” hatta “ödev”, “final” koyarak da okumak mümkün.

Sonuç olarak; hayatımda çok yoğun bir dönemimde aikidoya başladım. Okul bitirmek için ciddi bir uğraş veriyorum, hala da sona ermiş değil. Okul bitse, iş, askerlik, hayat... Bu sürekli mücadelenin içindeki bir savaşçı olarak “İyi ki artık aikido yapıyorum!” diyorum.